

תלמודו בידו

דף לא עמוד ב

א [האם מבקעים עצים שאינם מוקצה בקרדום ובקופיץ
ביום טוב ?

ב [בית העשוי מערימת לבנים בלא טיט ביניהן ופתחו
סתום, האם מותר לסותרו כדי ליטול משם פירות
ומדוע ?

ג [נפחת הבית הנ"ל מאליו ביום טוב, האם מותר ליטול
מן הפירות שבבית ?

ד [דלת של בור הקשורה בחבל, כיצר פותחה בשבת
וביום טוב ?

א [בקרדום: אין מבקעים בו עצים, מפני שהוא כלי אומן.

בקופיץ: מבקעים בו עצים, מפני שאינו כלי אומן.

כלי שיש בו צד רחב כקרדום וצד שני קצר כקופיץ:

בצדו הרחב, אסור. ואין אומרים שכיון שצדו השני צר, מוכח שאינו כלי אומן.

בצדו הקצר, מותר. ואין אומרים שכיון שצדו השני רחב, מוכח שהוא כלי אומן.

ב [בשבת: אסור לסתור את הלבנים, משום טלטול מוקצה.

ביום טוב: לר' מאיר מותר, שהתירו טלטול מוקצה לצורך אוכל נפש.

לחכמים, אסור לסותרו מדרבנן.

ג [מותר. ואפילו לחכמים שאסור לסתור את הבית, אין הפירות נעשים מוקצים

מחמת איסור, כיון שאיסור הסתירה הוא מדרבנן.

ד [בשבת: מתיר את הקשר, כיון שאינו קשר של קיימא.

אך אסור לפרק את קליעת החבל או לחתוך את הקשר.

כיון שהחבל מחובר לקרקע, ויש סתירה בבנין של קרקע.

ביום טוב: לר' מאיר, מותר אף לפרק קליעתו ולחתוך את הקשר, שסתירה

מדרבנן הותרה לצורך אוכל נפש.

לחכמים, נחלקו תנאים האם הורו לר' מאיר, או שדינו כשבת (וכן סובר שמואל).